

Hall 195 h.1(1-22)

National Library of Scotland

B000274327

19

CUNNTAS AITHGHEARR

MU

BHEATH AGUS BHIUTHAS,

IAIN MHICIONMHUINN, D. D.

(JOHN LOVE, D. D.)

MINISTEIR BH'ANN AN ANDERSTON,

FAGUS DO GLASGO :

ANN AN ROS G.

—
MAILLE RI

CUMHA AIR A SHON;

ANNS AM BHEIL A BHUADHAN

NI'S FHAIDE AIR AN CUR AN CEILL:

ANN AN RANN.

—
AGUS

DAN EILE.

LE IAN MUNRO.

GLASGO :

CLOBHUAILT LE IAN NIVEN 'SA MHAC.

1830.

TO THE READER.

Is it not greatly to be lamented that the *Gaelic*, the language of about half a million of our interesting countrymen, in its PRESENT WRITTEN FORM, assumes an unintelligible and revolting aspect to many of those who thoroughly understand it, and sincerely love it as a SPOKEN LANGUAGE, and this, too, even to many of them who are excellent English scholars ; and that, in consequence of its orthography, many passages of the Gaelic Bible are much obscured ? Indeed, until the present system of Gaelic orthography, which is a master-piece of absurdity, is laid aside, and a cheaper and a more concise and perspicuous is substituted in its stead, the attempt to make literature flourish in Gaelic, and to enlighten Highlanders in liberal knowledge, even through "the language which is the key to their hearts," will ultimately prove as unsuccessful as would an attempt to rear large crops of wheat on the summit of Ben-nevis.

The author of the following production has ventured an attempt at a concise and improved system of Gaelic orthography in the following Memoir ; while he has given the present orthography in the Elegy ; and the intelligent reader will mark the striking difference. While the author confesses his inability for the task, and the difficulty of a first attempt without any elements to guide him, he has availed himself of the hints contained in the able articles on Gaelic orthography, which appeared lately in the *Scots Times*. And he now submits to the critical Gaelic scholar some of the principles by which he has been guided in the following attempt.

The vowels, which modify the powers of the consonants, are pronounced as in Latin. The words are spelt as near the pronunciation as possible. All unnecessary mutes are rejected ; hence the rule of corresponding broad and small vowels is laid aside. No alteration, however, is admitted which entirely destroys the derivation of a word, unless a manifest advantage is gained by it :—*V* is introduced, but not as an initial letter. The termination of nouns at present in *air*, *ear*, *eir*, *oir*, is turned into *er*. The Nom. plural of nouns in *ean* and *an* is changed into *un*; diminutives to *an*. The termination *adh* is turned into *udh*, except in *caochla*, *fasga*, &c. where the *a* has its genuine sound. The adjective termination, at present represented by *ail*, *eil*, *eal*, is turned into *al*; and that indicative of abundance in *ar*, *air*, *oir*, *mhor*, *mhoir*, is changed into *or* and *vor*: terminations in *ar* and *as* are often changed to *ur* and *us*, to correspond with the pronunciation. The initial of certain verbs in *f* are changed in certain tenses to *dh* instead of *dh'fh*, as *dhàg* for *dh'fhàg*. The improper diphthongs *eu* and *ei* are changed to *e*. The linguals, *l n r*, when initials, are preceded by a dot in the double sound, thus, *·l ·n ·r*, to be pronounced as if these letters were written double. The English sound of *sh* is represented by *ss*, while *s* represents the simple English sound. In monosyllables the short and rapid sound of vowels is distinguished by adding *h* to the vowel, while the *h* is omitted in the long sound ; as *cà* (chaff) *cah* (battle), &c. For the sake of perspicuity *ü* is used for the pronoun *her*, *ün üm* for *their*, and *dü* for *thy*. Writing *i* instead of *u* in the final syllable of certain nouns in the Nominative, will render them indeclinable in the singular; as, for instance, *cominn*, *cohirill*, &c. &c.

CUNNTUS AHGHEARR

MU

BHEAH AGUS BHIUHAS,

IAN MHIC INVINN, D.D.

B-ANN am Paisli a rugudh Ian M'Invinn. Agus dh-éig e ann an Glasgo er an 17mh de mias mhealunach a Gheauri 1825, aig aoss tri ficed blianna 's deich. N-uair bha e gle òg thug e tassbanudh er tùr chorrichte. Dh-inndrinn e an Oil-thaigh.* Mu-n rov e ach deich blianna: agus 'ré gach sessan chossinn a dheagh thùr, mor urrum dha o cho-scoleriv. Bha e gu sònrichte urrumach erson co mah is a thog e a Ghrégiss agus erson mur, bhuadhich e ann an ealli an tohiss agus a chunntiss.† Cha n-el sinn làn chinntach cùd an aoss a bha e n-uair a tholich Ard-Cheann na h-eglass a dhùsgudh; ach tha e dearvte dhuinn nach rov e bharrachg er ficed blianna. Bha a dhùsgudh le mor uavan agus imchesst inntinn: ach dur bhriss solus spirudal an t-sossgel staigh er anum cha bu lugha a shòlas agus a dhearvachg. Goirid an deigh seo fuar e comus sermonachi, agus bha e er a chorraghachd na fher-còhrach do mhinister sgir 'us bal Ruglen; agus an deigh sin do mhinister na seann sgìre ann an Grianaig; faisna shaorich e mu-n cuairt do chehir blianna. Bha faovur inguntach er anns a bhale sin; agus bha a mhinisterachg er a beannachudh do dh-imudh anum: sàbaid an deigh is sàbaid bhidh neach-egin er a dhùsgudh: agus ged tha niss

* College.

† Mathematics.

fagus do leh-chiad blianna on àm sin, tha tuilli is aon chrisdi er an caonudh fahust 'san t-saoghul mur fhianissun er a chuhachg o neav bha an coss a shermonachi aig an àm sin. An deigh sin cha e do Lunninn far an rov e na mhbinister 'ré aon bhlianna diag. Bha e na mheahun mor chum tiunnsgnudh agus cur er choss Cominn Lunninn erson cur amach mhinisterun agus theachgerun crisdi gus na cinnich tha dh-uresi an t-sossgel: agus be e fen Run-chlerach na cominn gus an dàg e a chalher sin.

Thaov doille inntinn dhaoine nadarrach ann an gnöhich an anum, tha e tachurt mur is tric, nach e criachun spirudal tha gan gluasud gu inudiv aori. Tha seo a tachurt gu h-àrri ann am baitiv mora sluaghór, far am bi 'lian-vorachg a' dohlachudh do na co-thinaliv sin a ta iad a saoilsinn is fasaniche is uaillse agus is greadhniche; agus far am bi mòran do mhuinntir el le cluasiv tachisach er an gluasud er là an Tiharn gu taighiv aori less na deary thogrihun sin a bhis er lahiv el gan gresud a dh-iunnsi an taigh-chluich. An àit a bhi g-iarri gu-m faicudh iad gu spirudal cuhachg agus glor Dhé anns an inud naov, agus gu-m blossudh iad gur mah is gur miliss e. 'S-ann bhis iad le caoch ifrinnal a 'ruih an deigh 'nichun 'neònach, annasach a dhigillus am macmemnun agus a tholichus an inntinnun étrom, diavan, feolvor, tallvi. Cha n-el bal el ann am Breatinn anns ain bel daoine er an togal co mor le an 'lehidiv sin do dh-amidachg sgrisal is a tha iad ann am bal Lunninn. Cha n-inguntach uime sin ged nach bidh co-thinal dohul anns a bhale sin aig a mhinister dhiavur agus spirudal mu bhel sinn a niss a toirt cunniss. Bha anal na diadhachg, less na shéid e gu tric ameasg a luchg éssdachg, co glan, co naov, co gér agus co sgaitach, is gu-n sgap i er falv a chnid mhòr de-n mhoull, er chor 's nach dàgur na dheigh ach ro theirc do mhuinntir anns a cho-thinal do-n rov e frihaludh. Aig an àm chédna le ro-mhèd a shaohur cha n-ann avàn mur mhinister, ach gu h-àtti mur rùn-chlerach na Cominn a dh-anmich sinn,

bhriss a shlaint. Agus on dà·nì seo chunnig e imchi Lunninn fhàgal, ged nach rov inud saorachi sam bih el aig 'na bheachg. Thanig e do Ghrianaig anns a bhlianna 1798, far an duair e fasga agus caidriv measg a sheann chàirdun, agus o chàirdiv a mhìna. Agus mur bha Elijah anns an fhàsich, bha esan ann an sin, er a chumal suas gu h-inguntach fad dà bhlianna; gus na ghairmudh e anuas a bhlianna 1800, gu bhi na mhìnister ann an Taigh-aori ann an Anderston ·laiv ri Glasgo cha thogal er a shon fen,—ged thug an diavul agus droch mhìnisterun le an culvearstiv oirp er a chumal as. Ach gun teguv is cùss mholi e niss do dh-imudh anum gu-n darslich orra, agus gu-n danig an cohirill, mur thachur do chohirill Ahitophel, gu tur neo-ni. Ann an sin shaorich e le mòr urrum measg co-thinal stuam, furachal gu àm a bhàss.—Do blàrì gu-n dòirpich sinn a bhiùhas a leigudh riss anns na rainn a leanus, cha luai sinn an seo ach began phuinnicun ann an eachgri a bheala agus ·nichun a churus solus er na rainn sin. Blianna no dhà mu-n danig e do *Anderston*, cha cominn a chur er choss ann an Glasgo, erson ullachudh agus cur amach mhìnisterun agus theachgerun dh-iunnsi nan cinnach: ach ann am began bhliannichun an deighi sin thanig cadul er a chominn seo agus is gaunn nach deach as di gu tur. Bha esan na mheahun mor erson a h-ah-bheòlhachudh agus a h-ah-nuadhachudh. Bha e er a chorraghachudh gu bhi na Run-chlerach di; agus le' éd agus a dheagh dhichull thanig i gu bhi ann an staid shoirvasach. Chur i mach do Africa triur mliinisterun mu-n d-éig e, agus teachgerun el on àm sin. Agus 'se ro-mhèd a shaohur as ·leh na cominn seo a thug an eslaint sin er less na chaochill e. N-uair cha a dhùsgudh an tossach thiunnsgan e ri bhi sgrìvudh anns an *làv-ghoirid* cunntus er fhàrrachginn, no er buntinn Dhe ri anum er gach là; agus bhuanich e anns a chleachgudh seo fad ·leh-chiad blianna edhon gu àm a bhass. Bha earrinn mhòr de gach la er a ghnahachudh less ann an ·léghudh, ann am beachg-

smuanachudh agus ann an sgrivudh. Ach do bhri gur ann
 'san ·lav-ghoirid tha na sgrivihun a dhàg e as a dheigh,
 ach gle bheag, cha-n fhàr iad aniss a bhi fémal do-n eglass
 o nach urrur an ·léghudh. Aig àin àrri bhidh inntinn ann
 a lehid do chleachgudh àrd agus dian mu ·thimchull na
 siorrihachg agus ·nichun spirudal,—mu staid na h-eglass,
 mu chor na ginalich, no mu nichiv el de-n t-seorsa sin,
 's nach fhaighudh ·neach sam bih cead bruihinn riss no
 teachg na làhur. Philludh e dhachi ann am mòr imugan
 inntinn o thaov ·leabi na h-cslaint, n-uair a ghevudh e an
 ·neach a bha na shìnudh oirre an-eolach no ·neo-shuimal inu a
 chunnart. Gidheadh aig àmiv imchi bha e cuidachgal
 aoihal còhraidach; ach an deigh sin faodur a rà mu
 dhéghinn gu-n rov e daonnan er a thùr-chariss fo armachg
 Dhe. Ri duine beò cha chleachgudh e saorsinn a b-urrur
 gu bràch an deigh sin a mhi-bhulachudh na aghi fen;
 agus bha e co smachgal na ule ghiùlan 's gu-n cumudh e
 mhuianntir bu dàine agus bu ladurna nan aite fen. S-ann
 o seo gun teguv a dli-erich e, nach rov ured ri focul
 mi-thaitnach edur e fen agus aon sam bih de luchg
 rialli an Taigh-aori an Anderston, fad nan cnig blianna
 fiched bha e na mhinister ann. B-ann o mhòrachg inntinn
 agus o cliuhachg na diadhachg bha an smachg so ag éri,
 agus cha b-ann o àrdan: or bha fir irislachg a tassbanudh
 an coss na smachg seo. Agus bha an fhen-àicha bu
 ghlainne agus bu mho na ule ghiùlan. Fuair inntinn-sa
 a lehid du bheachgiv arda, spirudal agus druitach er
 glor agus mass, er corrlich agus càirdus Dhe 's gu-n mheas
 e mur anal pluinnsanta gach cliu o dhaoiniv gun aonta
 Dhe agus deagh choinnsas na choss. Chur cuhachg
 nam flahanus cudrom agus bacudh er o bhi cleachgudh
 a thalentun urrumach er doigh sam bih nach còrdudh ri
 naovachg, glainne agus spirudalachg lagh Dhe. Agus is
 mah a bhrenich e agus chronich e, a ghlor-dhiavan agus
 an cliu-iarrtus tha fuaitte ri giùlan agus sermonachudh
 cuiid do mhinisteriv tha deanuv fuaim mor san la,—

gidheadh na bheachg-san nach d-ranig er an fhen-àicha chuhachgach spirudal sin, a bha anns gach linn corrachadh mach an dréam sin a bha rìrudh glnasud do rer essimpler Chrisd. • Ré imudh blianna an deigh dha tihinn do Anderston cha rov aig ach ciad punnd sasinnach 'sa bhlianna; gidheadh cha chualus riav e talach. Se thuirt e riss an luchg-rialli agus cuid diu a gearan riss nach rov iad fahust comusach er a theachg-a-staigh a mhèdachudh " Cha n-el miss a' cluinntinn Mrs. M'Invinn a' geran." An deigh sin, er do-n cho-thinal fas dohul dhublich iad a theachg-a-staigh (stìpan) dha: agus mu an àm chedna. Cha bearstus fhàgal aig le carid da a dh-èg, cha do mhaol corom no saivrus saoghult' fhaovur spirudal-san no' éd gu la a bhàss.

Ann an toirt achusan, no an spreigudh bha e corrichte agus cuhachgach thar gach minister no crisdi el a chuala sinn riav a' lavurt. Bha inntinn co spirudal agus co neavi agus bha lehid do bheachg aig er ciont a pheaci agus urud do ghràin aig na aghi 's nach " b-urrinn da fulang leò-san a ta olc." Uime sin cha-n fhaodudh giùlan, gniav, no briher ain-diadhi tihinn fagus da gun ghér achusan gu h-àrri mi-naovachudh anm agus la Dhe: agus ghrad lasudh a dhiumudh dur chihudh e ni sam bih étrom no neo-mhohachal ann an taigh no an aorudh Dhé: agus an sin spreigudh e le doigh co eudromach agus le briahriv co tuigsach co tuairmissach agus co sgaitach 's gu-n crihnichudh le geilt maraon an crisdi bu naova san essdachg, agus an t-ain-diadhach bu dannura. Mur dhearvachg er an ni seo bher sinn oirp er gér achusan a chual sinn uai aon uair, a thiunnda gu Gàlic; Ach tha aginn ri aidachudh gu bhel e caull moran de a bhò agus de a neirst anns an edur-theangachudh. S-ann a bha e an aghi dream a bhis tiunnda aorudh Dhe gu cùss mhagi agus a bhis toirt anm ro naova-san ann an diavanus.

" Tha thus an dùl gu-m faod thu began àvachg a

chleachgudh mu-n chùss seo—began crihaliss—'S cinntach gur créter ·lebidach thu;—ach tha do chiont gad' dheanuv cudromach ann an uachgranachg Dhe. Agus bihi fis agud ann an doihnachg an ·lér-sgris, dur theid clai agus saihdun an Ule-chuhachgich tarsinn tre t-anam, cùd e an nàvid a bhrosnich thu, agus cùd co faoin agus co dìbli is tha thusa chum cur na aghi."

Ach ma bha e cuhachgach chum dùsgudh na cogass cha bu lugha a bhui mar fher-frihaludh sòlass do an anum a bhidh ri bron erson écaillun spirudal. 'S mah a b-ainne dha co iad a bha fem iclaint na sòlass agus ciunus bu chor di bhi air a frihaludh dhoiv. Dhùssgudh e na h-aignihun bu tasse bu chaoive agus bu shòlasich ann an anum an fhìr chrisdi; agus bhidh an t-sul a siludh n-uair bhidh an crihe ga leaghudh fo a thegusg cuhachgach, druitach spirudal-san. Bha tàlent er ·leh aige erson cur mòran seagh agus bri ann an teirc bhriahrun. Agus ged bu ghna less a bhi cudromach agus ahissach na lavurt gidheadh cha do sgìsich e riav a luchg éisdeachg le urnihiv agus sermoniv fada. Is anmig a chumudh e staigh iad 'san taigh-aori ni b-fhaide no uair-gu·leh er gach ceann de an la.

Co e an duine el anns a ghinalach a thigudh suas ri Olla Ian M'Invinn 'na bhuadhiv 's na gliùlan er fad— ann an comusiv inntinn ann an doihne ·lévinn; ann an diafurachg fairachginn crisdal; ann am beachgiv àrda, cudromach mu thimchull Dhe, Chrisd agus na siorrihachg; ann an spirudalachg inntinn; ann am fen àicha; ann an dian éd erson glor Dhe agus sàvaludh dhaoine; agus ann an naovachg cailb-beaha. Mur an t-abstul bha e tolach a bhi er a mheas less an t-saoghull mar ainudan er sgà Chrisd 1 Cor. 4. 10. or bha e do rìrudh a' giulan mu-n cuairst er a shinul basachudh a Thiharn agus a Shlaniher Iosa Crisd.—

Aig la Bhrehaniss bihi e na fhianiss theinntach, lasurach an aghi ministerun, mi-churainach, saoghult agus ain-

diadhlí na ginalich seo an Albinn. Bihi ur n-aghi-sa a mhíniesterun truagh gun ah-bhreh ann an earrinniv àrri, de Gaeltachg na h-Alba, seadh, sivse a chedich gu tolach do righachg an dorchadiss soirvachudh gu mor 'n-ur measg—agus a bhis le éd ifrinnal, mur na Gadarènich, ag fuadach na fir dhiadhachg amach as ur criachiv, n-uair blis i tiinn fagus duiv. Agus bihi n-ur n-aghi-sa mur an céadna, dh-aindeoin ur n-èolus cinn san diadhachg, sivse a mhíniesterun, aig am bhel ur crihe na thempull aig Mamon. Saoil sivse nach bi cuivrinn Iudass aig gach aon aig am bi a chleachgudh. Mar dh-érus, Ban-righ Shéba agus na Ninevich mar fhianissun a dhitus a ghinalach sin 's na thassban Crisd, auhul sin éri Ian M'Invinn agus dìti e lianvorachg anns a ghinalachg seo, agus a mhuinnir a dhiult a bhi er am pilludh on ròidiv milltach le a thegusg druitach, le a dhian thagrudh, agus le' essimpler dealrach-san, cluinni e, ri cruai sgredul anns an la erson an rov fadachg er, mur chual sinn e cur an céill.

Nam bidh rùm aginn dhaodumid iomudh earrinn brighor de a shermanun, tha niss an clò, a tharring gu Galic; agus an tavurt an seo; ach 's égin duinn bhi tolichte le co-dhunudh sermon a lìrig e erson "Cominn Lunninn a ta chum teachgerun Crisdi a chur a dh-iunnsi nan cinnach." Ach tha am mìr so caull mòran de bliri agus de mhass 'san edur-theangachudh.

"Agus niss, seallumid suas gu meahun na Righ-chahrach neavi, agus abrumid.

"Dhasan, er bhi na Dha co-inun riss an Aher o bhivuantachg, a chrom gu bhi 'na fheòl: Dhàsan a dh-isslich e fen chum còni a ghaval er an talluv na fhear-cuairst agus na fhear-fulung, ged bha e làn gràss agus firinn; Dhàsan thug an àrd essimpler er foighidun, er gràdh neavi do choigrich agus do naihdiv; Dhàsan

a bhulichus an gràs a chruhichus dealas agus soirvas ann an obur na teachgerachg; Dhàsan a laidh sléchte er an fhouunn ann an cruai-spàирн dhiavur anuma, a cha suas er a chraunn-chési oilltal, a' giulan an eallich do chiont agus do dhíghaltus 'lossgach, agus a ghradh ag deanuv cahrem fo an eallach; Dhasan tha gu sior ag tagrudh agus aig 'righachudh erson sàvaludh an droing sin ta cailte; *agus a chràhus, a cheannsichus agus a bheannichus ule thréyun na tallvinn*; Dhasan tha niss a siuhal ameasg nan cainnlerun òr, agus a thig le 'nèliv chum breh thoirt er an t-saoghul !

Dhàsan, agus do-n Aher a thug e o shiorrihachg, agus nach do chaovinn e ann an ùin; agus do-n spirud naov a dhealv, a chossrig, agus a ghlòrich nadar a dhaonachg; agus a dhoillsichus e le cuhachg ceannsachi do chlaunn nan daoine !

Do an Tri-aon-Dia seo, a ta na sholus, na ghràdh agus na theine dian 'lossgach, bidh glòr agus uachgranachg, cuhachg agus beannachg, aorudh agus uhlachg, niss agus tre an uile bhivuantachg. Amen !

C U M H A

ARSON

AN OLLAMH MHICIONMHIUNN,

'S am bheil cuid de bhuadhan air an cur an ceil.

AIR.—“ Ye banks and braes,”—or any other tune that may suit.

I.

O'N thaisgear 's an ùir thu, a theachdair a b' fhiùghant,
'S tric deòir ann am shuilibh, is tùrs ann am chom ;
Nach cluinn mi 's a chùbaidh do theagasan drùiteach
A għluaiseadli 's a dhùisgeadh gu cùram is fonn :
Leam is ionmhuinn bhi luaidh air do għrāsan's do bhuadhan,
Na 'm fàirinn le tuairmis an seinn :
O tigeadh anuas orm, an spiorad caomh uasal,
Bheir saors 'domh is fuasgladh, 's bheir buaidh do mo rann.

II.

S tu 'n lathachan d'òige measg cheudan 's an Oil-thigh,*
Fuair urram an fhòghluim, is eòlas na Grèig ;
'N ad inntinn gu 'n stòr thu, gach ealadh is eòlas,
Tha feumail gu seòladh, 's tha oirdheirc mar léug :
Na nithe 's an uair sin a mheas thu mar bhuannachd,
Ged 'n d'fhuardaich a riamh dhoibh do speis,
O la t-athnuadhach', gu'n mheas thu iad suarach,
An coimeas ri luach agus buaidh' chroinn-a-chéus.

III.

Gu'n d'rinn an t-Ard Uàchdran, mor ullachadh uasal,
Chum thus bhi a'd bhuachaill fior bhuadhar is treun ;
S an inntinn a fhuair thu, 's an fhoghlum a chnuasaich,
'S an dùsgadh, 's an uamhunn 's an fħuasgladh nan deigh :
Gu d' ghlanadh o dhruaipe gu 'n d'rinnear do luasgadh,
'S gu'n d'fhuiling thu cruachas ro għeur ;
Gu'n d'iùnnsaich thu crual, 's mar shaighdear gu'n bhuadħ-
Fo bhratach an Uain sin chaidh suas do an speur. [aich,

* College.

IV.

Bu stoirmeil do dhùsgadh, le toirm ard na trumpaid ;
 Do pheacaidh' chaith rùsgadh gu druiteach dhuit fein ;
 'S an oidhche cha dùnadh an suaimhneas do shùilean,
 Fo eagal t-easumhlachd, 's tu cùradh gu geur ;
 Ach Iosa bha dlu dhuit is reub e do ghnuis-bhrat,
 'S le spiorad rinn iùl dhuit 's gach ceum ;
 Na deamhnan gu'n sgùirs e, 's rinn teampull glan ùr dhiot,
 'S am banntaibh a chumhnant gu'n dhùn thu ris fein.

V.

O 'n àm sin bu chliùiteach mar chriosduidh do bhiùthas,
 Fad bhliadhnaibh do chùrsa bha dlù air leth-cheud :*
 'S ged 's buan air an ùin sin, cha d' fluaras a'd ghiùlan,
 Aon fhiaradh na lùbadh rinn ciùrradh no beud :
 Bu tric thu le dùrachd dian spairn air do ghlùinibh ;
 Bha creideamh 'n ad urnuigh is eud :
 Is chleachd thu fein-sgrùdadhd, 's gach òich ghabh thu cunntas
 Air caoimhneas an Ughdair, fuair ùr-bheath do threud.

VI.

An Spiorad a dh' aon thu gu dlù ri d' Fhear-saoraidh,
 Gu pailt ort do thaom e gu saor de a ghràs ;
 An toradh naomhlachd bu gheug thu bha maoineach ;
 'S an fhionan bu shaothráchail daonna do ghnàs :
 Bu sholus 's an tir thu, bu reult thu do rìreadh,
 Rinn iùl gus an t-saoghal is fearr :
 'S do chreideamh cha d' dhòbir a 'in focal na firinn,
 Ach mhair thu gun chlaonadh làn dìlis gu bàs.

VII.

Le gradh do chloinn daoine s gach cearnaiddh de'n t-saoghal,
 Do blhràghad bha taosgadh, thaobh maoineachd do ghràis ;
 Gu'n chleachd thu gach dìchioll, gu soisgeul na rioghachd,
 Chur dh'iunnsaidh cein thìrean, bha'n daors aig an nàmh :
 Is chrùn an Ard Aodhair, le soirbheas do shaothar,
 Tre obair nan daoine a chàidh ;
 'S na dùchan bha daochail, le dùblailc ro bhaothail,
 Tha subhaile is naomhlachd, gu caomhlail fo bhù.

* An t-am a bha e 'na mhinisteir.

VIII.

Aig féisd 'n uair a bhi' tu, aig banais no aoidheachd,
 Bu shuilbhír, 's bu chaoimhneil, 's bu dhàimheil do dhoigh ·
 Le d'inntinn bhi saibhir a'm mean sgeulaibh boillsgeil,
 Bhiodh feart agus faighneachd air cainnte do bheoil :
 Ged bhiodh tu aoidheil, do sgeul bhiodh brìgheil,
 Ag taisbean' do 'n mhuinnitir a'd chòir,
 Gu 'm theachdair o'n Righ, thu 's gum b' ait leats a chuing-st
 'S gu'n shuidhich thu d' inntinn air rioghachd na gloir.

IX.

Mar charaíd bu chaomh thu, a sheasamh gu dilis,
 'N àm cruachais is daorsa, 'n uair dhùibreadh càch:
 Bu sgreitidh, 's bu ghrìs leat, gach tuisleadh o'n fhirinn,
 'S gidheadh gu 'n robh d' inntinn, le mineachd is bàigh,
 An rùn mhath do 'n diblidh, a thuislich gu mi-thlachd ;
 An dùil e ath-philltinn tre ghràs :
 'S bha smachd ann ad chaoineas, nach cleachdadadh a h-aon ruit,
 Crosdachd na saorsa mhi-chaomhail gun bhlàs.

X.

Bha gràdh agus fianuis do ghna ann ad bhriathraibh
 A'd dhiomadh bu diana bha criochan na sìth :
 Bha deagh smachd na diadhachd measg sheanar' toirt miagh ort;
 'S le d' spreige geur-bhriathrach gu 'n striochdadh an daoí :
 Dar b'òg thu an Grianaig, fuair thu mar dh'iarr thu,
 Seulachan lionmhor o'd Righ,
 Thug taisbeanadh fiorghlan, gu 'm theachdair o Chriosd thu,
 Chum peacaich a spionadh a lontaibh a chlaoi.

XI.

Bha thu làidir 's an Tighearn, thug tàbhachd is ciall duit,
 Chum àithntean 's a bhriathran bhi riaghlaadh do cheum ;
 Ghlac thu 'n armachd dheas dliongmholt gu d'naimhdean brais
 A ruagadh 's a chiosnach' gu dian le do bheum. [iargalt
 Gach aigneadh neo-fhiachail gu'n chlaoi is gu'n spion thu ;
 'S a chaomhli chomuinn dh'iarr thu gu treun :
 'S t-fhein-àicheadh thog fianuis gu'm ghràin leats mianngħlòir,
 'S gu'm b'fhearr leat do Thighearn bli'm miagh na thu fein.

XII.

'S e'n spiorad glan siorruidh thug iùl duit mar dhiadhair
 'S le eòlas a lion thu bha diamhair is àrd ;—
 Mu bhuadhaibh na Diadhachd, mu rùntaibh na Trianaid ;
 Mu chumhnant nan gniomha cha dheanamh ri Ad'mh ;
 Mu'n choimh-cheangal shiorruidh, le bheannachdaibh lion-
 Mu'n umhlachd thug riarachadh slàn ; [mhor,
 Mu'n bheatha naomh dhiamhair th'aig pobull an Tighearn ;
 'S mu n' bhás sin tha lionadh aindiadhaich gun ghras.

XIII.

Air naomh la an Tighearn bhiodh faobhair ro dhian ort,
 Mar aodhair le Criosd thu o'n t-siorruidheachd mhor ;
 A chunnaic 's an iochdair, an truaigh 's na piantan,
 Rinn greim air na diabhlaibh 's luchd fiaradh na còir ;
 'S a chunnaic 's a mhiannaich, an sòlas ard diamhair,
 A mhealar gu sior ann an glòir,
 Le muinntir 's an fhionain, a dh' òl de an iocshlaint,
 A chathaich gu diadhaidh, 's a chiosnaich an fheoil.

XIV.

Chitheadh suil an deagh Chriosduidh, bha tùrail 's an diadhachd,
 Do ghuais-se bhi sgiamhach le iomhaigh nan gràs ;
 Chìt' eagal is fiamli innt, roi dhiombadh do Thighearn ;
 Chìt' misneach nach striochdadh, cruaidh iarguinn no càs ;
 Chìt' taisbeanadh fior innt, air d'anam bhi liona,
 Le urram le iarrtas is gràdh ;
 Chìt' uairean caomh sgiamh oirr', is solus bha dian oirre,
 Le dealradh o'n ghrian sin, tha diamhair is àrd.

XV.

'S e doimhneachd do chiall-sa, is d'inntinn àrd fhiachail,
 'S do bhudhan gasd' lionmhor bhi liona gun èis,
 Chur cumadh gun fhiaradh am molldair na diadhachd,
 Chur mais agus sgiamh ort, chur fiamh agus gleus :
 Bu shnasmhor do bhriathran, bu bhlasda bu chiatach,
 Bu tharbhach, bu bhiadhar, bu gheur ;
 Bu shocerach do rian leo, bu chudthromach, fiamhail ;
 'S do ghuth trom tiambaidh, subait, lioni' agus beur.

XVI.

Le deagh-ghean no diombadh ard uachdran no diùca,
 Cha deanadh tu crùbadh mi-fhiughail gu làir :
 Barail luchd turail mu'n diadhachd nach b'fhiu leo,
 Ge miaghail 's an dù'ich iad, gu'n dhiult thu le tàir :
 Ionmhas no rùn mhath an t-saoghail, no chliu math,
 Cha tionndadh gu taobh thu gu bràch :
 Mar Elijah, am fiùbhaidh, bha'n Isr'el 's an Iudah,
 B' fhiaruìs 's an dù'ich thu nach lubadh le cach.

XVII.

Oir chum thu la chunntaidh, 's an ceartas do-lubaidd
 Gle fha'isg agus dlù dhuit, 's gach cuis agus gniomh ;
 Is b'eòl duit an diombadh, a chlaoidheadh 's a mhùchadh
 An dream sin a dhiultadh làn umhlachd do'n Triath ;
 Is chum thu an crùn sin, 's an aoibhneas gun mhùthadh
 Tha ard ann an luchairt na sgiamh,
 Do ghnà ann ad shuilibh,—is las so do dhurachd,
 Bhi eudmhòr a'd chursa gun lùbadh gun ghiamh.

XVIII.

Air ballaibh Ierùs'lem b' fhear caithris 's an tòr thu,
 Bha ealamh is diùlant', bha iulmhor is geur ;
 Chum daonnan do shuil air na naimhdibh dorch, lubach ;
 'S a leughadh nan gnuisibh an rùintean gu leir ;
 'S a shéideadh an trumpaid le eud agus dùrachd,
 Chum pobull a dhùsgadh gu streup ;
 Mu'n meallar 's a chuis iad, 's mu'n caillear an cruin leo,
 'S an naimhdean tigh'nn dlu orr', gu'n tionndadh o'n cheum.

XIX.

An t-aidmheil mor ùr sin a dh' éirich 's an du'ich,
 Ged b' iomadh a dhluthaich fo dhubhradh a sge',
 A dh'aindeoin a chiuin-bheus, eud agus ubraid,
 B'eòl duit-s' o thùs nach b'fhior fhudraic a ghnè :—
 —Tha sail anns an t-suil sin, gu buileach tha diultadh
 An solus tha bruchdadhl o'n ghréin ;
 'S le tàir a chur cul ris a chridhe bhrist' bhruite,
 Is Dia 'g radh gur cubhraidl na tuis e dha fein.

XX.

'N uair chitheadh do shuilean ni eutrom mi-fhiughal,
 Ga thaisbean' 's an umhlachd, an cuirtibh do Dhia,
 Ghrad lasadh do dhiombadh mar asgart is fhudar,
 A chaisgeadh 's a smudadh gach giùlan gun chiall ;
 Gach cleasaich no sùgair bu sheasaich 'n a dhubbailc,
 Gu'n clisgeadh s gun duisgeadh le fiamh,
 N uair dheanadh tu rusgadh, le d' bhriathraibh deas druiteach,
 Air a pheanas a mhuchas luchd dulan an Triàth.

XXI.

Thar gach buaidh agus subhailc rinn snuadhar do bhiuthas,
 Mar theachdair cha ungadh le Ughdair na slàint,
 Bha aon diu ri chunntadh air each mar chrunar,
 Rinn d'anail ni 's cubhraidh no ùras nam blàth ;—
 Cha labhradh tu ruintean nach d' fhairich 's nach d'iunnsaich
 'S gun bharand o' n chuit sin is aird' ;
 'S cha thogadh tu lùdan mar fhaigheadh tu cultaic
 O'n Spiorad, a stuireas an cuisibh nan gras.

XXII.

Ni eile nach dur'ginn a leigeil air di-chuimhn
 Thug buaidh dhuit mar stiubhard am buthaibh na slaint,
 Gu'n robh thu gun mhuthadh, 's gach teagasc'gar stiuireadh ;—
 Gu beachd air an ur-bheath chaidh dhusgadh le gradh,
 'S gach searmon le iul mhath gu 'n deanadh tu rusgadh,
 Air 'n fhaireachduinn fhiughanta àrd,
 Th'aig clannaibh na h-urnuigh, ri peacadh a chùlaich,
 'S le creideamh is dùrachd ghlac cupan na slaint.

XXIII.

An spiorad rinn iul duit, 's an diadhachd thug tur duit,
 Bha fagus 's gach cuis duit, ga d' stiuireadh 's gach ceum ;
 'S do shearminoïn rinn druiteach, le fheartaibh caomh urail,
 Chum maith do gach biuthas, reir iunndrain no fheum ;—
 An cealgair le lubaibh, is gruaim air mar ghuuis bhrat,
 Gu'n tearb' tu gu taobh e o' n treud ;
 'S an t-anam gun churam, gu'n lotadh 's gu'n duisgeadh,
 Is Philleadh gu subhailc le urnuigh is eud.

XXIV.

Bha 'n cridhe gun mhùthadh le ' phlaighibh ga'n rùsgadh;
 Bha choinnseas ga dusgadh le sgrudadh nan gràs ;
 Bha 'n tuigse ga stiuireadh gu saibhreas a chumhnant,
 A dhaighnich 'n àrd Ughdair le umhlachd chum bais ;
 Bha 'n inntinn ga h-ùrach' le creideamh is durachd,
 'S ag miannach an dù'ich sin tha àrd ;
 'S gu buileach ag diùltadh gach leth-trom is cùlaig,
 A bhacadh 's a chùrsa gu luchairt a ghràidh.

XXV.

Bha 'n t-anam trom ciurrta bh' air cromadh 's air lùbadh,
 'S e gleachd ri eas-umhlachd le urnuigh gu cruaidh,
 Faotuinn spionnadh is iùl mhath, chum casgradh is mùchadh,
 Gach peacadh is dubhaile tha stiuireadh gu truaigh' :
 Sin dheanadh e giùlan le cruachas is dùlan,
 Gun ghearan, gun mhuigeas, gun ghruaim ;
 Is thionndadh e chulthaobh air buaireadh 's ro-churam,
 'S bhiodh naomhachd 'n a ghiùlan le ùr-mhais is buaidh.

XXVI.

Bha 'n cridhe brist' brùite bha 'g osnaich 's a cùradh
 An deigh solus a ghnuis sin, 'n uair dhiultear i dha,
 Air neartach' 's air ùrach' le feartaibh a chumhnant,
 Thug thus do iunnsuidh mar chungaидh na slaint :
 Thigeadh frasan is druichd air, is anail bhlà chùbhraidh ;
 Thigeadh solus as ùr air le baigh ;
 Bhiodh òran is urnuigh, bhiodh iobart is tuis aig,
 Bhiodh guth an fhìr-chiuil aig, le rùin da is gradh.

XXVII.

Thigeadh uairean bhiodh caomh ort, gu d' anam a inbaothadh,
 Chum cuirm an Fhir-shaoraidh a sgaoileadh le dòigh,
 Do'n bhochdan bha diblidh, 's do'n ocrach 's do'n iotmhor,
 'Na milseachd, na maoineachd, na saorad 's na sògh :
 Bhiodh bainne do chlann ann, do dh' oigridh bhiodh reamh-
 Bhiodh fion ann do shean daoin ri òl : [rachd],
 'S thigeadh creideamh neo-fhann leo gus an ocrach bha fann-
 Is shìneadh e laimh gus a mhanna 'n a chòir. [tach']

XXVIII.

Thigeadh uairean bhiodh treun ort, gu d' bhuadhan a ghleusadh,
 Chum uabhas is euchdan an Treun Bhith a sheirm;
 Sin shaoileadh luchd d' éisdeachd gu 'n thaisbean 's na speu-
 Am Breitheamh gu gréadhnach, le neulaibh is stoirm; [raibh,
 'S gu'n chrathar na reultan, 's an trompaid gu'n shéidear,
 'S o'n duslach gu'n d'éirich na mairbh;
 'S gu'n thilgear gu léir-sgrios luchd-deanamh na h-eucoir,
 'S na naoimh le ard éibhneas 's na neamh gabhail séilbh.

XXIX.

Aig àmaibh co àraidh, bhiodh buaidh aig do chràbhadh,
 Thar muinntir nach d'rainig air nàdur glan nuadh;
 Car tamuil 's an àros, do dhealas 's do làth'rachd,
 Ghrad dhuisgeadh gu nàir iad gu blàs agus gluas'd:
 Mar thachair do *Shaul*, air tighinn gu *Naiot*,
 Bha'n Spiorad car là air le buaidh;
 'Se m' eagal an trà so, gur ann mar sud bhà mi,
 'S gu'n shearg gach deagh bhlà dhiom, 's gu'n d'fhàgar mi truagh.

XXX.

Mo thruaigh nach cluinn ini, aon nis anns an linn so,
 Co milis 's co binn leam, am puinnceibh na slàint;
 'S a thogas domh m' inntim 's le eud bheir dhomh pilltinn,
 O m' easantas phuiseant', 's o innleachd mo nàmh:
 Do theagascg gu'n mhill orm teagascg na muinntir,
 Gun teagamh fuair cinnteas air gràs:—
 Cha bhlasd' leis a muinntir tha cleachta re binn cheòl,
 Na puirt thig a siunnsar tha 'g iunndrainn a mhàil.

XXXI.

Gun teagamh 's ni cinnteach, nach robh anns an linn ort
 Am meas sin no'n fhaighneachd a thoill thu san àl:—
 Cha suilean gun shoillseach, a chitheadh co boisgeil,
 'S bha thu a'd shaighdear an campa nan gràs:
 Gidheadh bha muinntir thug gradh dhuit 'n an inntinn,
 'S nach leig as an cuimhn thu gu bràch,
 Le 'n ionmhuinn bhi cluinntinn do ghrasan a mhill orr'
 Gach teagascg neo-phuinnceil mu innleachd na slaint.

XXXII.

B'ioghnadh ri innseadh nam bitheadh 's an linn ort
 Am meas sin a thoill thu mar shaighdear thug barr:
 'S tric fhuardas a mhuinntir gun ghràsan, gun shoilseach,
 Ag lotadh gu h-oillteil caomh oighreachl' na slàint:
 Ach fianaisean caoimhneil bha 'n saoghal aig craidhneadh,
 Bha cuideachd nan ainglean nam pàirt;
 'S bha'n flaitheas le aoibhneas, ga'm meas mar na coinnlean,
 'S ga'n glanadh mar dhaoimein bhios boisgeil gu bràch.

XXXIII.

Mar Iacob nach géilleadh, ghleachid thu gu gleusda;
 Mar uachdran bha treun thu, is dh'érich leat buaidh;
 Chur tuilleadh an déigh sin bacadh is éis ort,
 O ruith anns na ceumaibh tha spéiseil measg shluaign:
 Ach suilean na neamha bha suidhicht' le deigh ort,
 'S tu ruith anns an réise għlan nuadh;
 'S bu mho an spéis de do għleachid ris an éucoir
 Na dh' armaitibh euchdach de eucoirich thruagh.

XXXIV.

Dh' aindeoin na luaidh mi cha d'thainig mi suas ri.
 Do għrasan bha buagħar, fior uasal is àrd:
 Bha lànachd mu'n cuairt duit de phairtean s de bħuadhan,
 'S gur diomhan bhi smuanach' an cnuasach an dàn.
 Ach 's barail gu dearbh leam, nach robli ann an Albinn
 O àm a għeur-leanmuuġġ gun bhaigh,
 Aon duine co tarbhach am buaidh na h-ath-ghinmhinn,
 Ruit s' Iain Mhic Inmhinn, de'n gairmear an Gràdh.

XXXV.

Nam bitheadh na faidhean, 's na h-athraichean gràdhach
 Bu chliuitich 's bu chràbhaich, ga'm fagail 's an fħonn;
 Cha bhithinn-s' an tra so, cumha do bħais-sa,
 Rinn m' anam bochd fhàsgadh, 's a chràdh mi gu trom:
 Ach Esan thug gradh dhuit cha deanamh e t-fħagail,
 Ag osnaich 'san fhasachl chruaidh, lom;
 O'n fhuair e dhuit àros 'measg dhoireachan Phàrais,
 S am mealadh tu lìth'rachd chaomh àghmlor gach am.

XXXVI.

Thug creideamh lan chinnt domh dar ruith thu do choimhliong,
 Gu'n deach thu le ainglibh gu oighreachd na gloir ;
 Gu'n d'fhàiltich an Righ thu, le gnuis bhlà, aoidheil,
 Gu comuinn nan saoidhean tha chaoidh ann a chòir ;
 Thug crùn duit mar dhaoimean, thug trusgan geal soillseach,
 Thug clàrsach ro bhinn duit de 'n òr :
 Is dhlùthaich le daimh riut, gach fiùbhaidh bu bhoisgich,
 A thaisbeanadh caoimhneas le aoibhneas is céol.

XXXVII.

Is bithidh tu fonnmhor gu h-àrd nieasg nan sonn ud,
 'S cha mhòthraig thu teanntachd 's an fhonn ud a chaoidh
 Do ghrian-sa cha chrom i, do speuran cha dhonn iad,
 'S le sgios cha chrom thu, 's cha lom thu le h-aois :
 Ach éiridh do shuaimhneas, le tuilleadh do luaghár,
 Mar dhluthas mu'n cuairt duit le aoidh,
 Anaman bhuadhaich, tre'n t-soisgeul a chual iad
 O'n mhuinntir a għluais thuc, tre thuairmis do ghaoil.

XXXVIII.

Do spiorad chaidh sheuladh thig rìs as na speuraibh
 Measg armailtean greadhnach tha géilleadh do 'n Righ ;
 O'n ùir ni grad éiridh, do chom mar chaomh reulta,
 Is cuideachd ris théid iad le aoibhneas is aoidh ;
 'S o d'ionad 's na speuraibh na t-flianuis bhios geur thu,
 Chum diteadh gu leir-sgrios an daoí ;
 'S le caithream gu'n d' theid thu, dhachaidh le 'threud-san,
 'S mar dhealradh na greine, bi sgèimh ort a chaoidh.

DAN DO NA MINISTEIREAN UALLACH.

I.

Tha luchd Searmon'chaidh as-caoin
Le'n toirm 's le'n tartar 's a chùbaidh,
'S le'n gleadhraich ard ana-cneasda,
Toirt làn thaisbeanadh dubailt,
Nach d' ràinig cumhachd an reachd iad
Chum an smachdach' 's an lubadh ;
'S nach d'fhuair iad idir fior bheachdan,
Air nadur peacaidh no umhlachd.

II.

Is ealant *cuid ac* 's a bheurla,
'S an leubhadh blasda, binn-fhuaimneach,
Ag cosnadh urram is speis doibh
O dhaoinibh leubhant, 's o uailsibh :
Tha na nithe so ceutach,
Dar bhios deagh eud leo is tuairmis ;
Ach 's tric mar anart glan réidh iad,
Mu chlosach bhreun air a shuaineadh.

III.

Ged robh iad ro dheas air a bheurla,
'S beag an gleus th' orr' 's an urnaigh ;
'S dream gun aithn' air am feum iad ;
Cha'n eil fior eud orr' no curam ;
Cha'n ann mar Iacob gu treun iad,
Ag gleacadh 's ag eigheach le durachd,
Gu'n d' thigeadh beannachd o neamh thuc',
'S an spiorad gu'n seuladh 's gu'n stiuireadh

IV.

'Se bhios ac searmoin neo-dhruiteach,
 Aon anam cha chiurr i, 's cha għluais i ;
 Air uidheam is ruin mhath a chumhnant,
 Le gliocas is iùl mhath cha luaidh i ;
 Plàighean a chridhe cha ruisg i ,
 'S a choguis cha dhuisg 's cha luaisg i ;
 'S an tuigse idir cha stiuir i
 Gu beachdan bheir umhlachd bhios nuadh leo.

V.

Cha d'théid an t-anam le ùrach' ,
 No neartach' gu giulan le cruachas ;
 No treis an as-creidimh a mhuchadh,
 'S cha toir i dad lubadh air d'uabhar ;
 Cha ruag i o d'-inntinn ro-churam ,
 'S cha tionnd i do chul-thaobh ri buaradh :
 'S mar d' fhag i mòran ni 's mios thu ,
 Dad tairbhe no fios uaip' cha d'fhuair thu .

VI.

Gheibhear seòrs' eil anns an Eaglais ,
 Ach 's cusbairean eagail is truais iad :
 Cha tric iad clearbach nan teagasg ,
 Oir fad' measg chreideach do għluais iad ;
 Ach spiorad Mhaois , Phoil agus Pheadar ,
 'S gann leam a chreidsinn gu'n d' fhuair iad ;
 O'n tha miann-ghlòir ga'n teamn ghreasadh ,
 Gu slighe Bhàlaim 's Gehazi , bha truillaidh .

VII.

Ma fhuair sinn breithneachadh iulmhor ,
 Air gnathaibh lubach luchd innleachd ;
 Is tric a chi sinn 's a chubaidh ,
 Muinntir dhubailt nan clícean :

'S ma fhuair iad o ioma neach biuthas,
 Bhi ceannalt, fiughail is diadhaidh,
 'S tric e soilleir o'n giulan,
 Gu bheil iad ag lubadh do iomhaigh.

VIII.

Cha 'n ioghna naomhachd is diadhachd,
 A Bhi a' grad chrionadh 's an uair so :
 Tha cip-thuislidh fàs lionmhor,
 Le giùlan mi-chriosdail is uallach ;
 Tha gaol bràthrail le cabhaig a' triall uainn,
 Tha eud is gradh chiadan ag fueradh ;
 'S le buaidh-chaithream tha'n diabhol
 G'ar glacadh 'n a liontaibh le buaradh !

A CHRIOCH.

and the first time I saw him
I was struck by his appearance.
He was a tall, thin man,
dressed in a simple suit.

He had a kind, gentle expression
and a warm smile.

He was a good listener
and always seemed to understand

what I was saying.

He was a good listener
and always seemed to understand

what I was saying.

He was a good listener
and always seemed to understand

what I was saying.

He was a good listener
and always seemed to understand

what I was saying.

He was a good listener
and always seemed to understand

